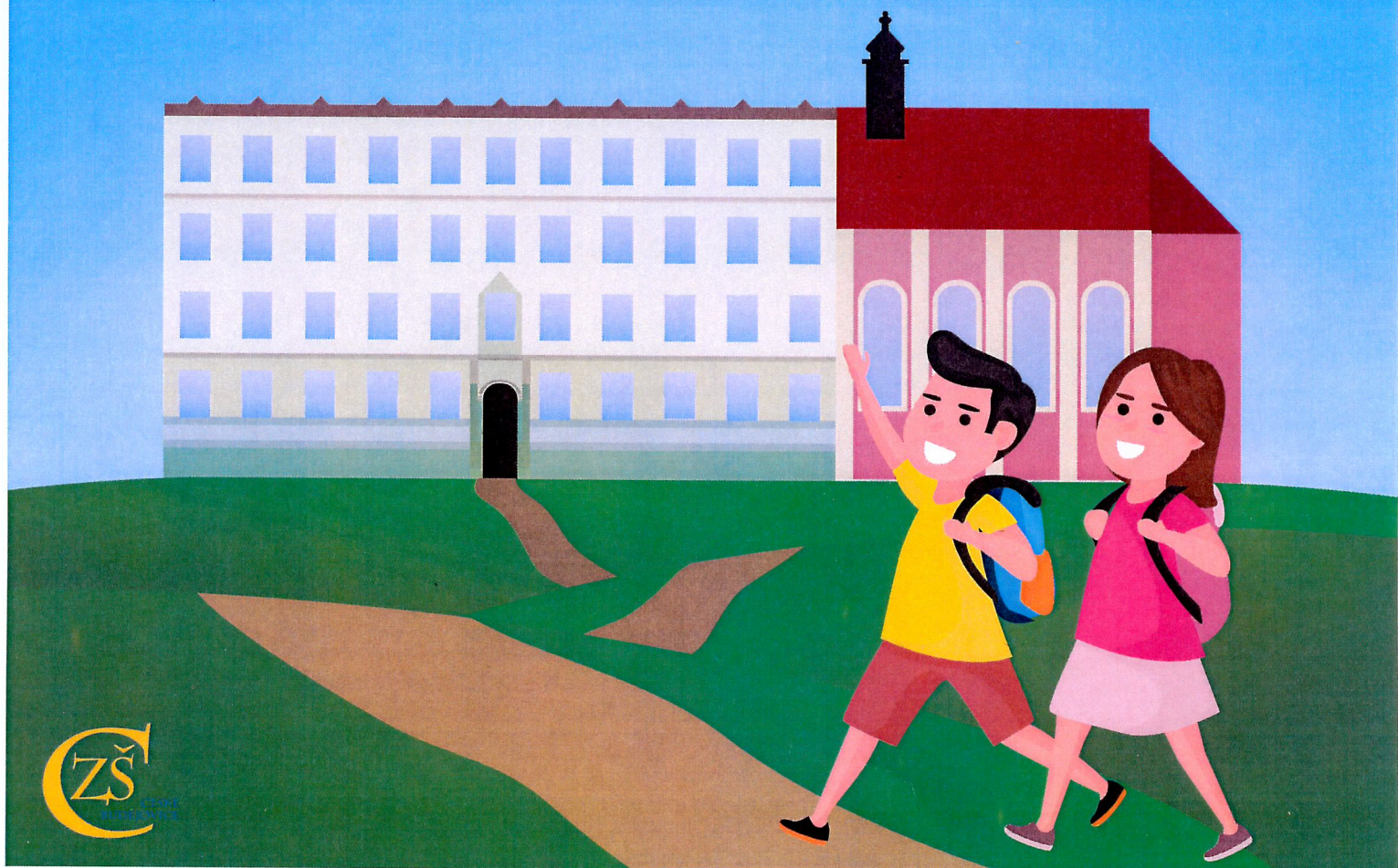

Žákoviny

I. vydání listopad 2023

OBSAH:

Úvod

Redakční tým

Duchovní okénko

Pohádka

Zajímavý rozhovor

Sportovní lezení

Podzim, křížovky, vtipy

Zvířecí svět

Rallye Křivonoska

Svatý Václav

Logické úlohy

Školní akce

Recenze nevychového koncertu

Závěr

Přílohy

Ahoj milí čtenáři,

právě vychází první číslo nově založeného školního časopisu ŽÁKOVINY, který se Vám bude snažit přinášet spoustu zajímavého čtení. Školní časopis na naší škole chyběl, a proto se žáci naší školy rozhodli, že to vezmou do svých rukou a budou ho pro nás všechny tvořit. Díky usilovnému nasazení celé redakce a za podpory vedení školy je první číslo našeho časopisu na světě! Nad názvem dlouho přemýšleli. Chtěli vybrat něco originálního, nápaditého a výběr názvu nebyl vůbec jednoduchý. Nakonec se všichni shodli a vymysleli ŽÁKOVINY.

Časopis bude vydáván jako čtvrtletník a najdete ho v tištěné podobě ve svých třídách (1. – 4. třída), ale také na webu školy.

Můžete se těšit na zajímavé rozhovory, na pravidelné rubriky, které budou tematicky zaměřeny, na pohádky, křížovky, hádanky i vtipy.

ŽÁKOVINY Vás také budou informovat o aktuálním dění na naší škole a pro vás všechny mohou být výzvou, protože se můžete svými příspěvky do jeho tvorby zapojit.

Vše je teprve v začátcích, časopis se bude jistě vyvíjet s tím, jak nabereme potřebné zkušenosti.

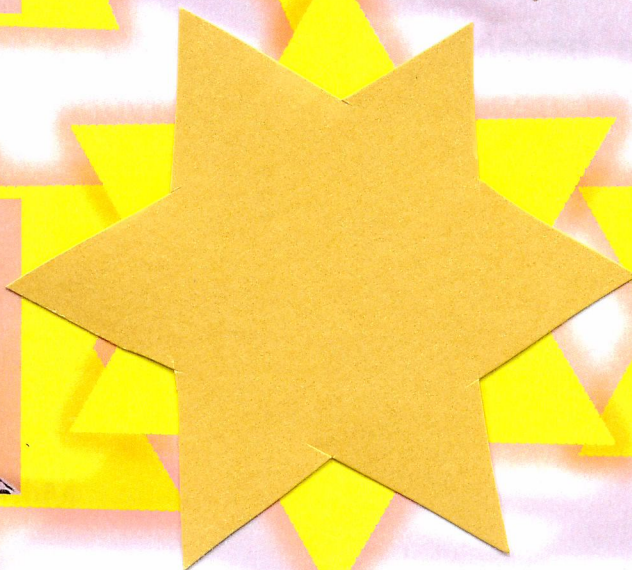
První pohádka našeho časopisu vypráví o tom, jak se díky hvězdičkám děti nenudily, protože vytvořily nebeský časopis plný zábavy. Myslím si, že práce dětí – hvězdiček z naší redakce bude stejná. 😊

Věřím a přála bych si, aby byl časopis pro Vás zdrojem pobavení, poučení a přinesl Vám radost, tak jako nám při jeho tvorbě.

Miluše Ochozková

REDAKČNÍ TÝM

REDAKČNÍ TÝM

František ŠOTOLA – zajímavé rozhovory

Matěj VALENTA – grafika

Emma PÁNKOVÁ – sport

Diana TUKOVÁ – křížovky, hádanky, vtipy

Lucie BIGASOVÁ – zvířecí svět

František POŠTA – logické úlohy

Jakub SMOLEK – technika

Jáchym DUDA – církevní dějiny

Christian SCHWAMMENHÖFER – ilustrace

Miluše OCHOZKOVÁ – šéfredaktorka

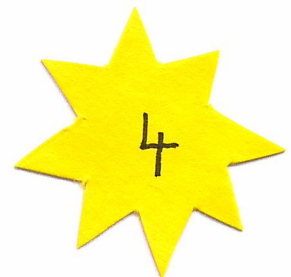
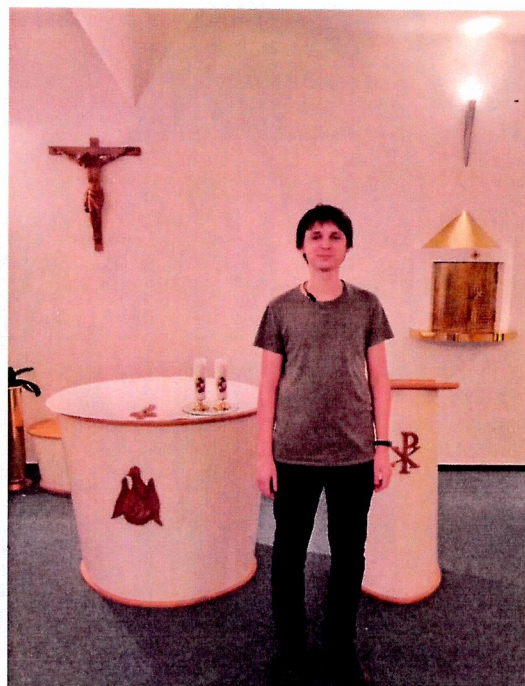
Duchovní okénko

Moc rád se z oken dívám ven na to, co se děje tam venku. Když vykouknu ven z místnosti, rád se dívám na stromy, oblohu, na kolemjdoucí. Oknem se mohu podívat z budovy ven, ale oknem se také můžu podívat dovnitř. Občas, když mám štěstí, mohu v okně zahlédnout lidi a více si uvědomit, že budovu netvoří jen kámen, ale že v ní především žijí lidé.

Ani naši církevní školu netvoří jen pilíře, sloupy, patra, ale školu tvoří především lidé, kteří v ní žijí. Tento časopis může být takovým oknem, kterým se můžeme podívat zvenčí dovnitř, možná, když budeme mít štěstí, tak v něm zahlédneme i něco ze života z ní.

Přeji vám příjemnou odpočinkovou četbu, ať díky ní zahlédnete život konkrétních lidí, kteří školu tvoří a kteří jí dávají život.

*P. Pavel Kasal
spirituál školy*

Pohádka

Jak se díky hvězdičkám děti nenudily

„Hvězdičky, umýt paprsky a obědvat!“ svolával tatínek Sluníčko všechny své děti – malé hvězdičky, které se neustále hihňaly a poštuchovaly.

Po obědě jim tatínek dovolil podívat se na chvíli na Zem. Každá malá hvězdička namířila dalekohled někam jinam a na chvíli pozorovala dění na Zemi. Když se všechny hvězdičky vystřídaly, přikázal jim tatínek, aby si šly hrát, protože on se teď musí soustředit na svícení.

Malé hvězdičky sice poslechly, ale do hraní jim zrovna dvakrát nebylo. Rozhodně ne po tom, co viděly. „Ti kluci se strašně nudili!“ řekla po chvíli tichá hvězdička jménem Emma. „Mně připadalo, že ani holky, které jsem viděla, si neuměly hrát“, přidala se hvězdička Lucinka. Taky Dianka a ostatní hvězdičky měly podobnou zkušenost.

„To přece nemůžeme jen tak nechat!“ namítly hvězdičky.

„S tím musíme něco udělat!“ přidaly se všechny.

„My jim pomůžeme!“ rozhodla Miluška. Všechny malé hvězdičky chvíli přemýšlely, jak to udělat, aby se děti dole na Zemi nenudily.

Když už si hvězdičky myslely, že na nic nepřijdou, najednou napadlo Janičku: „Vyrobíme pro ně časopis, kde budou pohádky a hádanky a vtipy a luštění a spousta další zábavy.“

„To je skvělý nápad!“ zaradovaly se všechny. Hvězdičky se s chutí pustily do práce a na pomoc si přivolaly z hvězdného nebe kamarády Františka, Jakuba, Jáchyma, Christiána a Matěje. Aby to bylo rychleji hotovo, rozdělily si hvězdičky práci a každá vymýšlela něco jiného. Jedna pohádky, druhá sestavovala křížovky, další malovala obrázky.

Za pár dní byl časopis hotový. Byla to opravdu dřina, ale hvězdičky to bavilo. Jedna po druhé se v časopise představila svým jménem a polohou na nebi.

A tak se na svět mezi děti dostal nebeský časopis. To bylo najednou radosti! Děti se už nenudily, ale četly si, luštily a vybarvovaly. A nejen to, naučily se hvězdy na nebi poznávat.

Hvězdičky na nebi to moc těšilo a s radostí pro děti vymýšlely další a další čísla časopisu.

Zajímavý rozhovor s P. Pavlem Kasalem – ptá se František Šotola

1. část rozhovoru

Odkud pocházíte?

Pocházím z Vysočiny, narodil jsem se v Havlíčkově Brodě, na Vysočině jsem žil do svých patnácti let a potom jsme se přestěhovali do Českých Budějovic.

A předpokládám, že tam jste také vystudoval nějakou školu ...

Já jsem studoval základní školu ve Světlé nad Sázavou a potom v Humpolci. V Humpolci jsem potom přešel na osmileté gymnázium Dr. Aleše Hrdličky, a když jsme se potom stěhovali do Českých Budějovic, tak zde jsem potom dostudoval Biskupské gymnázium J. N. Neumanna a poté jsem byl rok na Jihočeské univerzitě na vysoké škole, odkud jsem následně šel studovat do kněžského semináře. Studoval jsem rok v Olomouci, tři roky v Praze a tři roky v Římě na papežské lateránské univerzitě, kde jsem dokončoval studia teologie, jako kněz jsem musel studovat teologii, tedy vědu o Bohu a ta studia jsem začal v Praze na univerzitě a skončil jsem je potom v Římě, kde je možnost to dostudovat.

A jak jste se vlastně dostal k té práci faráře? Vy jste chtěl nebo jak Vás to napadlo.

Určitě. To je dobrá otázka. Já jsem už jako malý o tom přemýšlel, že bych byl knězem, ale lákala mě i jiná povolání. Třeba jsem chtěl být také psychologem nebo učitelem. Proto jsem také studoval na té Jihočeské univerzitě, protože jsem chtěl učit na střední škole angličtinu a češtinu a potom v průběhu toho (studia) jsem se rozhodl a uslyšel Boží volání, že mě Bůh ještě zve k něčemu jinému. Rozhodl jsem se jít do semináře a odpovědět si na tuto životní etapu; na to volání a nakonec jsem se postupně každý den rozhodoval hlouběji a hlouběji tomu, že chci být knězem a že chci s lidmi o Pánu Bohu mluvit a ukazovat jim, že Bůh je někdo, kdo je láska, kdo člověka miluje, že o tom Bohu chci lidem říkat.

Takže ten sen být učitelem se Vám asi teď splnil, ne?

Teď se mi trochu splnil. Je to takové hezké, že mě to učitelství lákalo. Pan biskup mě poslal na školu, kde působím jako spirituál a i jako učitel, takže je to hezké a přijde mi to jako obraz toho, že pán Bůh plní sny nebo pracuje s našimi dary. Já jsem z učitelské rodiny. Teď jsem moc rád, že na základní škole jsem. Ten sen se mi tím jako splnil. Mohu trochu učit a zároveň působit víc, než jako učitel. Mohu se také za tu školu více modlit a prosit, aby nás Bůh tady všechny chránil. Protože věřím, že Bůh je někdo, kdo o člověka pečuje, kdo ho má rád a kdo chce člověka chránit. To, co se tady ve škole dozvím – nějaké obtíže, strachy nebo když vidím, že je třeba se za něco modlit, tak to taky dělám a dělám to moc rád.

Tak tady mám jednu navazující otázku. Když se Vám něco stane nebo někomu jinému, tak nadáváte nebo se spíše modlíte?

I nadávám. Je pravda, že možná by to lidé nečekali, ale i já jako kněz někdy nadávám či mluvím sprostě. Myslím, že to patří k tomu, že jsme také na prvním místě lidé a že to k nám nějak patří, takže určitě. Občas tedy nadávám, ale zároveň jako kněz cítím potřebu se za ty věci také modlit, takže bych řekl, že dělám obojí a řekl bych, že obojí je nějak důležité. To nadávání patří k tomu, že to potřebuji zpracovat jako člověk a zároveň vnímám, že je k tomu potřeba nějaká taková Boží pomoc nebo ten Boží pohled, takže se za to rozhodně i modlím. Ta modlitba je důležitější, než nadávání, ale dělám obojí.

Předpokládám, že Vás baví mše. A více ve škole nebo v kostele?

Každá mše je jiná, protože mše je něco, co se odehrává mezi lidmi, a tak tím pádem, jak je každý člověk jiný a každé společenství je jiné. Neřekl bych, že mě baví, ale že z nich hodně čerpám. Modlitba je především o tom, že se zklidním, že se nějak setkávám s Bohem, že mu naslouchám. Mše je takový zvláštní moment, kde se s Bohem mohu setkat opravdu hodně blízko.

Ještě mě napadla jedna otázka. A nechci, aby se Vás ta otázka nějak dotkla, ale byl jste spíš jako hodný žák a takový jako šprt nebo jste chodil za školu a měl problémy?

Já byl spíš šprt. Spíš jsem se poctivě učil, ale také jsou zároveň přednášky, na které jsem nešel, také byla ale i fáze, kdy jsem si třeba psal taháky, také jsem si to zkusil, ale spíš bych se vešel do škatulky toho šprta. Do nějakých průšvihů jsem se asi také někdy tak jako dostal. Poznámku jsem třeba nikdy nedostal, ale učitel mě někdy napomenul. Ne, že bych měl učitelské napomenutí, ale řekl mi třeba: „Hele o hodině nemáš hrát karty“.

Co Vám chutná ve školní jídelně?

Já mám moc rád knedlíky. Tak možná i tím, že jsem studoval v Itálii, kde knedlíky nebyly, tak jsem vždy moc rád, když jsou knedlíky a omáčka. Z toho mám velikou radost. A jsem polévkový také, takže mi moc chutná polévka jakéhokoliv druhu. No a v jídelně, když jsou nějaké knedlíky s omáčkou nebo ryba smažená, tak to mám moc rád.

Pokračování rozhovoru v dalším čísle.

Podzim

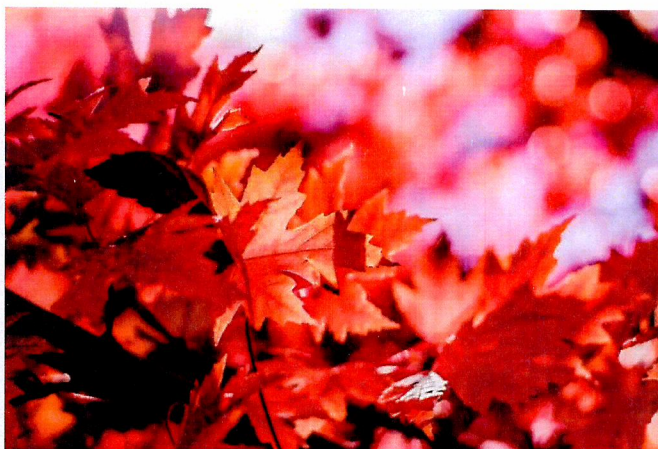
Podzim (zastarale jeseň) je jedno ze čtyř ročních období, je to přechod mezi létem a zimou. V klimatických podmínkách mírného pásu se právě na podzim sklízí většina úrody a opadavé listnaté stromy ztrácejí listí. Listí má různé barvy a opadává. Dny se krátí, ochlazuje se, více prší a je mnohem horší počasí.

Podzim často vytváří v přírodě úchvatné barevné scenérie. Tyto barevné krajinné scenérie nezůstávají stranou zájmu lidí a vzbuzují čilý sezónní turistický ruch. Listy se barví do oranžova, červena i žluta. Listy začínají opadávat aby strom měl dostatek mízy pro sebe.

Zajímavosti

Na podzim v mnoha zemích začíná školní rok. Je to dáno historickými důvody, kdy původně soukromé školy měly v létě prázdniny, protože se děti s rodiči přesouvali z měst na svá letní sídla. Po přijetí povinné školní docházky od Marie Terezie převzaly státní školy rozvrhy soukromých škol.

Matěj Valenta

Sportovní lezení: adrenalin, výzva a zábava v jednom

Sportovní lezení je aktivita, která spočívá v pohybu po skalách nebo umělé stěně pomocí rukou a nohou. Lezec je ve větších výškách při lezení jištěn lanem a jističem, který ho v případě pádu zachytí. K lezení je potřeba lano, sedák, jističko s karabinou, lezečky a magnézium – kouzelný antiklouzavý prášek.

Lézt se může jak na skalách, tak i vevnitř v hale, takže lezci mohou lézt a trénovat i když venku není vhodné počasí. Při lezení je důležitá správná technika, která pomáhá lezci pohybovat se efektivně a bezpečně.

Existuje několik druhů lezení:

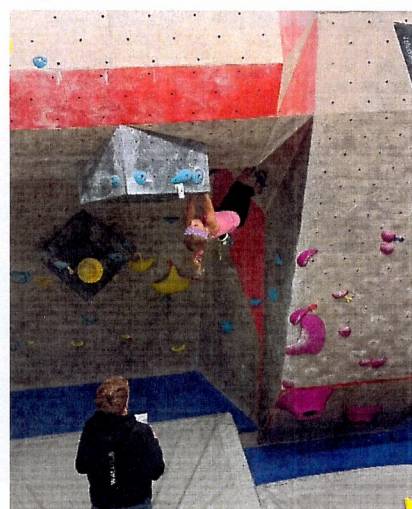
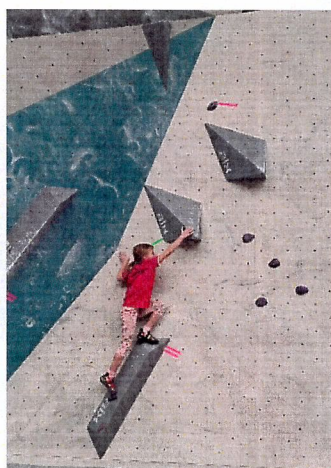
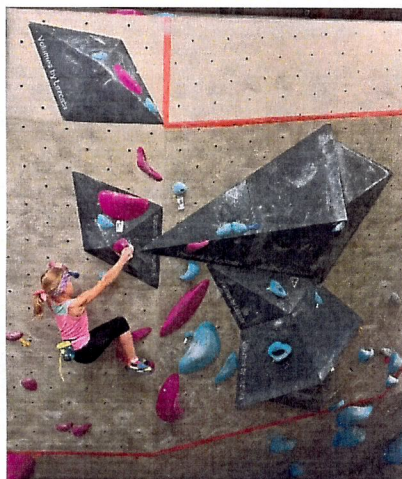
- Bouldering je lezení po krátkých, ale technicky náročných cestách bez jištění.
- Lezení na obtížnost je lezení po různě těžkých cestách. Obtížnost se určuje podle toho, jak moc je cesta náročná (například v převisu, nebo s malými chyty) a jak technicky náročné jsou kroky.
- Lezení na rychlost je lezení nahoru na čas.

Sportovní lezení v těchto třech disciplínách se poprvé objevilo na Letních olympijských hrách v Tokiu v roce 2022. Tady se představil i jeden z našich nejlepších českých lezců Adam Ondra. Moc se mu nedařilo, dostal se sice do finále, ale medaili nevyhrál.

Sportovní lezení je náročný, ale skvělý způsob, jak se vyřádit, zlepšit svou fyzickou kondici a poznat přírodu. Pokud uvažujete o tom, že se do toho pustíte, je dobré si najít zkušeného instruktora, který vás naučí základní techniku a pár bezpečnostních pravidel.

Tak co, potkáme se na Lanovce? Těším se na Vás!

Emča

Lucinka a její zvířecí svět

Orl skalní

Orl skalní je robustní pták s dlouhým ocasem, silným zobákem a širokými křídly. Zbarvení perí je od černohnědé po tmavě hnědou se slabým odstínem na temeni hlavy. Orl skalní žije v hornatých oblastech, loukách nebo polích. Má velice dobrý sluch. Při hledání potravy se vznáší ve velké výšce a prohlíží terén pod sebou.

Jeho potravou jsou nejčastěji svišti, zajáci, myši, lasice, lišky a mladé jeleni. Hnízdí v Alpách a v severní a jižní Evropě. V Česku ho

můžeme vidět spíše od ledna do května, kdy odletá na svá hnízdiště. Na stromech nebo skalách si staví mohutné hnízdo, na které se

vrací každý rok. Samice jsou větší než samci. Samice klade dvě bílá vejce, na kterých sedí asi 45 dní. V přírodě se může orl skalní dožít i více než 26 let.

Vyluštěte si křížovku od Dianky Tukové ☺

Kde se učíš? Ve ...				L		
Co čteš?				Ž		
Co potřebuješ na psaní?			O			
Kořen, stonek, ...				S		
Starý x ...				V		
Král je ...		N		Í		
Pes honí ...						
V nebi jsou ...				Ě		
Jídlo si dochucují ...						
Zase = ... (synonymum)				Ě		
$2 \times 10 = _ + 3 - 8 = _$					Á	
Ponožky, kalhoty, ...				K		
Písmena, slabiky, ...					V	

Hádky

Čyři rohy žádné nohy, chaloupkou to pohne. Co je to?

Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou nevidí. Co to je?

Kdo bez barev a bez štětce obarví nám les?

Vtipy

Když hořela škola, děti pomáhaly jak mohly. Někdo donesl dřevo někdo uhlí a někteří dokonce i učebnice.

Správná řešení a odpovědi naleznete v příloze časopisu.

Rallye Křivonoska

Od 70. let 20. století se na jihu Čech odehrává Rallye Křivonoska. Zajímavostí tohoto závodu je, že zde soutěží veteráni. Za veterán je možné považovat vozidlo starší 30 let, které je v dobrém technickém a originálním stavu. Rallye je druh soutěže motorových vozidel, která se odehrává na běžných komunikacích. Rallye Křivonoska startuje každoročně z Autokempu Křivonoska, cca 2 km od Hluboké nad Vltavou. Končí na náměstí v Hluboké nad Vltavou. Trasa, která je dlouhá okolo 80 km se obměňuje, a je rozdělena do více etap. Vede přes menší i větší vesnice a města, ve kterých jsou kontrolní body nebo přestávky s doprovodným programem.

Závod je divácky velmi přitažlivý, a to nejen pro zájemce o historická vozidla. Soutěžící jsou v dobovém oblečení a důležitější než umístění na stupních vítězů je přátelská atmosféra, která provází celý závod.

Pořadatel rallye Veteran Car Club České Budějovice rozděluje soutěžící do jednotlivých kategorií. Soutěž je určena pouze pro vozidla vyrobená do roku 1945. Existuje ale i speciální samostatná kategorie pro různé automobilové značky. V letošním roce, v roce stoletého výročí od výroby prvního motocyklu značky BMW, byla vypsána samostatná kategorie pro vozidla této značky do roku výroby 1965. V minulých letech to byly např. samostatné kategorie pro vozidla značky Praga (v roce 2014) nebo motocykly značky Indian (v roce 2017).

V každé kategorii jsou vyhodnoceni a odměněni jezdci na prvních třech místech podle počtu trestných bodů získaných na trati ve zvláštních zkouškách. Dále je vyhodnocen nejvzdálenější účastník, nejstarší vozidlo, nejlepší žena a absolutní vítěz.

Foto František Holub

Zájemcům o stará auta lze doporučit návštěvu muzea veteránů v Nové Bystřici. Jedná se o první a největší muzeum amerických předválečných automobilů v Čechách. Muzeum se nachází v budově bývalé textilní továrny a návštěvníkům nabízí vhled do minulosti se snahou zachytit ten obrovský skok, které automobilové odvětví za posledních sto let udělalo.

Pokud se vám líbí stará auta, určitě si nenechte tuto akci ujít. Jakub Smolek

SVATÝ VÁCLAV

28. září slavíme státní svátek na počest knížete a hlavního ochránce české země - svatého Václava. Ke svatému Václavovi se náš národ obrací s prosbami o přímluvu, neboť byl moudrým a laskavým panovníkem naší země. Žil svůj život ve víře v Ježíše a snažil se zlo přemáhat dobrem.

Svatý Václav se narodil v 10. století jako syn přemyslovského knížete Vratislava v Praze. O malého Václava se často starala jeho babička Ludmila. Vyprávěla mu všechno, co znala o Pánu Bohu, o jeho dobrotě a lásce a učila ho pokoře před ním. Jako mladý se Václav učil bojovat a zakrátko jezdil na různá vojenská tažení.

Václav byl znám pro svou mírnost, poctivost i zbožnost. Mnozí to ale považovali za zbabělost. Jeho bratru Boleslavovi byl Václav trnem v oku. Vymyslel tedy plán, jak se ho zbavit a usednout sám na knížecí stolec. Pozval ho k sobě na vlastní tvrz ve Staré Boleslavi a tam ho nechal u vrat kostela zavraždit.

Václavovo tělo bylo později převezeno do Prahy a uloženo v kostele sv. Víta a mnoho poutníků a nemocných přicházelo, aby prosilo Václava o přímluvu. A podle legendy byli mnozí uzdraveni.

Foto archiv Pražský hrad

Svatý Václav byl spravedlivý kníže a brzy po své mučednické smrti byl uctíván jako svatý ochránce české země.

TAKTO HO ZOBRAZIL SOCHAŘ PETR PARLÉŘ VE 14. STOLETÍ.

Tuhle krásnou sochu si můžete prohlédnout ve Svatováclavské kapli v katedrále svatého Víta na Pražském hradě. Také si nenechte ujít pomník svatého Václava na Václavském náměstí, který patří mezi nejznámější sochařská díla v Česku. Jeho autorem je nejvýznamnější český sochař Josef Václav Myslbek.

Snad jsem vás inspiroval pro zajímavý výlet ☺ Jáchym Duda

KDO BYL SVATÝ VÁCLAV?

Svátek sv. Václava slaví křesťané 28. září. Pro občany České republiky je tento den státním svátkem. Mnoho lidí však ani neví, kdo to sv. Václav byl. Co bychom o této osobnosti měli vědět? Odpověz na otázky a písmena u správné odpovědi napiš dolů do tajenky. Dozvíš se, kdo byl sv. Václav.

1. Sv. Václav žil v:

KD – 8. století
BO – 9. století
OD – 10. století

2. Pocházel z rodu:

OS – Lucemburků
VÁ – Přemyslovců
MÍ – Slavníkovců

3. Ve víře ho vychovala babička:

ÁČ – Anežka
ŠE – Drahomíra
ŽN – Ludmila

4. Po svém otci panoval jako:

ÝA – český kníže
MÁ – český král
OH – český císař

5. Byl znám tím, že vykupoval:

NE – obilí
MO – otroky
UM – ovčí vlnu

6. Pro svou zemi usiloval o:

SÍ – větší území
BÝ – zdravotní péči
UD – mír

7. Jeho smrt způsobil bratr:

RÝ – Boleslav
KÉ – Vratislav
FÓ – Spytihněv

8. Byl zavražděn ve Staré Boleslavi:

PL – v hradní kapli
VL – u vrat kostela
ŠL – v zahradě

9. Jeho ostatky jsou v Praze v chrámu:

AP – sv. Ignáce
AK – sv. Mikuláše
AD – sv. Víta

10. Je uctíván jako ochránce:

AT – Braniborska
AŘ – Čech
OT – Moravy

TAJENKA: SVATÝ VÁCLAV BYL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

František Pošta – logické úlohy

1. úloha

Polybios se narodil v Megalopoli v Arkádii před 203 př. n. l. a příčinou jeho úmrtí v roce 120 př.n.l. byl _____ (viz tajenka).

	1	2	3	4	5
1	a	b	c	d	e
2	f	g	h	i/j	k
3	l	m	n	o	p
4	q	r	s	t	u
5	v	w	x	y	z

Polybiův čtverec je metoda kódování. Písmena určují souřadnice, například 31 24 32 34 33 11 14 11 označují heslo LIMONADA.

Souřadnice k tajence: 35 11 14 55 25 34 33 15

2. úloha

Co patří místo otazníku?

4, 9, 19, 39, ?

- (A) 79
- (B) 49
- (C) 51
- (D) 39
- (E) 64
- (F) 44
- (G) 55
- (H) 59

3. úloha

Co nejvíce nepatří mezi ostatní?

(A) áeptk (B) trúey (C) teasřd (D) trečvtk (E) ečenl (F) oasbt (G) řznbee (H) odlpněí

4. úloha

Kolik je ve třídě dětí, když Ludvík je 14. nejvyšší a zároveň 14. nejnižší ze třídy?

- (A) 28 (C) 20 (E) 14 (G) 26
- (B) 25 (D) 15 (F) 27 (H) ani jedna z možností

Správná řešení naleznete v příloze na konci časopisu.

Recenze nevychovného koncertu

Reportér: František Šotola

Datum koncertu: 1. listopadu 2023

Místo: České Budějovice

Dirigent: David Švec/Martin Peschík

Paní učitelka nám jednou řekla, že půjdeme na tento koncert. Ve třídě se ozval projev nadšení, ale i zklamání. Nastal den, kdy jsme šli na koncert. Patříčně jsme se oblékli do sak a holky do šatů. Nikdo jsme nevěděli, co od toho máme očekávat, ale těšili jsme se.

Zazněl například „Imperiální pochod ze Star Wars“ od Johna Williamse nebo státní hymna „Kde domov můj“. Některé skladby jsme znali. Ty neznámé jsme poslouchali, někdo pozorně, někdo méně.

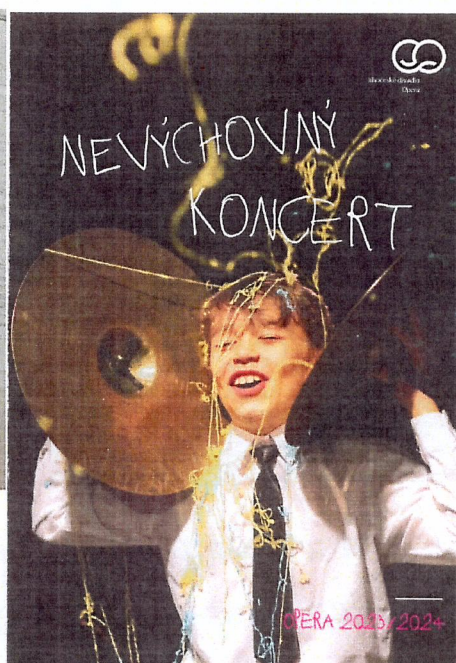

V jednom okamžiku se setmělo. Všichni vytáhli ze sáčku, který jsme dostali při vstupu do hlediště, svítící tyčinky. Z těch se rázem staly laserové meče a děti s nimi mávaly. Publikum občas hrálo doprovod k orchestru opery Jihočeského divadla. Celý koncert prováděl divadelní uklízeč, který zvláště tančil a moderoval celý pořad. Skvělý byl také roztoč Johnny. Také tančil a v každé ruce měl hudební nástroj, na

který se zrovna hrálo. To holky a kluky bavilo, hlavně ty mladší.

Myslím si, že tento koncert byl velice krásný a doporučil bych ho i ostatním žákům, především těm, kteří se o hudbu zajímají. Přejde mi, že je skvělé, že v koncertu jsou použity skladby skladatelských „hvězd“, jako jsou Antonín Dvořák, Bedřich Smetana atd. Pro děti ze školek bylo hezké, že si z tohoto koncertu mohly odnést jednoduché hudební nástroje domů (kazu, chrastivá vajíčka atd.).

Změny bych k tomu nechtěl říkat, ale změnil bych věkovou kategorii (4-9 let), protože některé děti vyrušovaly. Určitě by se to líbilo i seniorům. Je to krásné.

ŠKOLNÍ AKCE

Zahajovací mše svatá v katedrále sv. Mikuláše

Žehnání aktovek žáků první třídy

*Všem dětem a hlavně prvňáčkům přejeme hodně úspěchů,
radostí z učení a spoustu nových kamarádů. ☺*

A na co se můžete těšit?

Zcela určitě na blížící se Vánoce a na naše speciální vánoční číslo Žákovin!

Také pro vás náš redakční tým připravuje divadelní představení **PUTOVÁNÍ DO BETLÉMA**, které proběhne v rámci akce žehnání adventních věnců dne 4.12. 2023.

Těšíme se na setkání s Vámi a přejeme Vám pohodové dny.

Vaši redaktori Žákovin ☺

Přílohy:

Vyluštění křížovky: ŠKOLNÍ ČASOPIS

Správné odpovědi na hádanky: šnek, oči, podzim.

Logické úlohy:

1. úloha - Pád z koně
2. úloha – A -79
3. úloha – G - březen
4. úloha – F – 27

Podzimní písnička:

PODZIMNÍ JEŽKOVÁNÍ

DVA JEŽCI

*hudba: Stanislav Chudoba /úpr. E.J./
slova: Jindřich Balík a Eva Jenčková*

Vesele

stacc. Cu-py du-py u cha-lu-py dva je-žci se ho-ní,
tře-tí če-ká na ja-blí-čko, se - dí pod ja - blo-ní.

2. *Cupy dupy u chalupy,
hnedle vedle plotu,
když těch jablek bude více,
dá je do kompotu.*
3. *Cupy dupy u chalupy,
hnedle vedle jedle,
když těch jablek bude více,
udělá z nich knedle.*
4. *Cupy dupy u chalupy,
ježci žízeň mají,
zaženou ji moštem z jablek,
moc si pochutnají.*

Výroba ježků – ukázka práce žáků 3.A

